

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/210/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212209749
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8212209749.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. - Q. T., P. Q. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSŤ, spol. s r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému spoločnosťou AGNER & WERNER, s.r.o., Stromová 54/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 869 643, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a neplatnosť úverovej zmluvy a ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10301/11 vydaný dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U..

O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10301/11 vydaného dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U. do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 4C 210/2012.

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11334/11 vydaný dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U..

O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10301/11 vydaného dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U. do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 4C 210/2012.

V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 210/2012-190 zo dňa 8.10.2013 vo výroku o uložení poriadkovej pokuty žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáha zrušenia Rozhodcovských rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10301/11 vydaného dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U. a sp. zn. SR 11334/11 vydaný dňa 2.10.2012 rozhodcom JUDr. B. U., určenia, že rozhodcovské doložky, uvedené ako súčasť zmluvy medzi účastníkmi č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.3.2011 a zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2010 sú neprijateľné, určenia, že zmluvy o úvere medzi účastníkmi č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2010 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.3.2011 sú neplatné, primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500Eur a náhrady trov konania. Zároveň požiadal o odloženie vykonateľnosti predmetných rozhodcovských rozsudkov. Uviedol, že žalovanému uhradil na zmluvu XXXXXXXXXX sumu 350 Eur a na zmluvu č.

XXXXXXXXXX sumu 2.700 Eur, pričom oba rozhodcovské rozsudky vydané na základe zmluvných vzťahov medzi účastníkmi obsahujú neprijateľné podmienky, rozhodca nerešpektoval platnú právnu úpravu. Obe úverové zmluvy boli vopred pripravené a on ich len podpísal, pričom úver nebral na povolenie. Zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky a odplaty v rozsahu 96%, absentuje údaj o RPMN, neprijateľné sankcie v článku 4 - zmluvnú pokutu vo výške 9,96 Eur za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti, administratívny poplatok je úžernický a v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako rozhodcovská doložka je neplatná, pretože nebola individuálne dojednaná a predstavuje faktickú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami.

Žalovaný navrhol žalobu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobca nie je spotrebiteľ, rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi uzavretá platne, rozhodcovské konanie netrpí žiadnou vadou, v predmetných úverových zmluvách sa nenachádzajú žiadne neprijateľné podmienky, zmluvné pokuty boli platne dohodnuté a činia 4% z istiny, výška odplaty za poskytnutie úveru činí 30% a nie 96%, účastníci sa dohodli na voľbe Obchodného zákonníka a takisto dohodli vyplnenie zmienek v zmysle platnej právnej úpravy, žalobca sa nemôže dovolávať spotrebiteľskej ochrany a to v žiadnej časti svojho nároku, ani ohľadne administratívneho poplatku. Žalobca neuviedol ako dospel k výške finančného zadosťučinenia, ktoré požaduje.

Žalovaný zároveň namietol miestu nepríslušnosť tohto súdu, o ktorej tunajší súd právoplatne rozhodol.

Súd dňa 12.8.2014 prejednal vec postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. bez účasti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie návrhom, vyjadreniami účastníkov, spisom Slovenskej rozhodcovskej, a.s. SR č. 10301/2011 a SR č. 11334/2011, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania, uzavreli dňa 4.3.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej v texte tohto rozsudku aj úverová zmluva), na základe ktorej bol žalobcovi ako dlžníkovi zo strany žalovaného ako veriteľa poskytnutý úver vo výške 350 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 2 mesačných splátkach po 228 Eur, pretože veriteľ si poskytnutú sumu navýšil o poplatok vo výške 106 Eur. Podľa článku 4 všeobecných zmluvných podmienok v prípade, ak bude dlžník v omeškani s niektorou splátkou sedem a viac dní, je povinný uhradiť túto splátku do rúk mandatára spolu so zmluvnou pokutou vo výške 15 Eur za každý jeden prípad omeškania. V prípade, že dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 Eur. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú zmluvné podmienky, pričom podľa článku 5 zmluvných podmienok dlžník uhrádza s veriteľom dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Podľa článku 6 zmluvných podmienok dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 Eur, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonávaním úkonov, smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvné strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Podľa článku 7 zmluvných podmienok dlžník je oprávnený splatiť veriteľovi dlžnú sumu kedykoľvek pred termínom splatnosti, avšak aj v takomto prípade je povinný zaplatiť dohodnutý poplatok v celej výške. Podľa článku 11 zmluvných podmienok dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške ako svoj dlh voči veriteľovi, tak ako je to uvedené v tejto zmluve. Tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Súčasťou zmluvných podmienok je aj článok 13, označený ako dohoda o vyplnení zmenky, na základe ktorého na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto

podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu štyri týchto podmienok stal splatný celý dlh. Podľa článku 16 zmluvných podmienok zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všeobecné právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

Účastníci zároveň dňa 4.3.2011 uzavreli rozhodcovskú zmluvu, pričom v zmysle článku 1 bod 1 sa rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd, zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761. V zmysle článku 2 tejto rozhodcovskej zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, vrátane sporu o ich platnosť, výklad, alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky, zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: A/ pred Stálym rozhodcovským súdom, B/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu ktorý vznikne z právnych vzťahov, uvedených v bode 1 tohto článku, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Žalobca dňa 4.3.2011 vystavil veriteľovi zmenku, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Neskôr veriteľ vyplnil túto zmenku na 476 Eur s dátumom začiatku úročenia 0,25% denným úrokom od 15.6.2011.

Veriteľ doručil Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 2.11.2011 návrh na začatie rozhodcovského konania, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal dlžníka zaplatiť mu 476 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 476 Eur od 15.6.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 476 Eur od 30.8.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania vo výške 178,06 Eur. Dlžník vo svojej odpovedi uviedol, že neuzatvoril s veriteľom dohodu o vyplňovacom práve zmenky, zmenka bola vystavená na základe zmluvy o úvere, kde nie je uvedená RPMN a úver sa teda považuje za bezúročný. Čiastka na zmenke nemôže byť platná, navrhol uzavrieť zmier tak, že zaplatí veriteľovi 350 Eur bez úrokov a poplatkov. Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu SR 10301/11 zo dňa 28.9.2012, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 13.10.2012, súd žalobcovi v zmysle návrhu vyhovel a povolil mu splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 80 Eur. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku v konaní SR 10301/11 vyplynulo, že právomoc rozhodcovského súdu bola daná, s poukazom na rozhodcovskú zmluvu predloženú spolu so žalobou. Rozhodcovský súd aplikoval na predmetný vzťah ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. a považoval za preukázané, že žalobca uplatnený nárok vrátane sankcií preukázal dostatočne, pričom konštatoval, že predložená zmenka má povahu zabezpečovacej zmenky a zmluvu o úvere nie je možné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože dlžník pri podpise zmluvy vyhlásil, že si berie peňažné prostriedky pre účel, ktorý vylučuje jeho postavenie ako spotrebiteľa. Žalobcovi bol predmetný rozhodcovský rozsudok doručený 13.10.2012.

Účastníci konania, uzavreli dňa 30.9.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej v texte tohto rozsudku aj úverová zmluva), na základe ktorej bol žalobcovi ako dlžníkovi zo strany žalovaného ako veriteľa poskytnutý úver vo výške 2.700 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 2 mesačných splátkach po 1.755 Eur, pretože veriteľ si poskytnutú sumu navýšil o poplatok vo výške 810 Eur. Podľa článku 4 všeobecných zmluvných podmienok v prípade, ak bude dlžník v omeškani s niektorou splátkou sedem a viac dní, je povinný uhradiť túto splátku do rúk mandatória spolu so zmluvnou pokutou vo výške 15 Eur za každý jeden prípad omeškania. V prípade, že dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 Eur. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy

čiasťku 4 Eur ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú zmluvné podmienky, pričom podľa článku 5 zmluvných podmienok dlžník uhrádza s veriteľom dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Podľa článku 6 zmluvných podmienok dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 Eur, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonávaním úkonov, smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvné strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Podľa článku 7 zmluvných podmienok dlžník je oprávnený splatiť veriteľovi dlžnú sumu kedykoľvek pred termínom splatnosti, avšak aj v takomto prípade je povinný zaplatiť dohodnutý poplatok v celej výške. Podľa článku 11 zmluvných podmienok dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške ako svoj dlh voči veriteľovi, tak ako je to uvedené v tejto zmluve. Tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Súčasťou zmluvných podmienok je aj článok 13, označený ako dohoda o vyplnení zmenky, na základe ktorého na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu štyri týchto podmienok stal splatný celý dlh. Podľa článku 16 zmluvných podmienok zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všeobecné právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

Účastníci dňa 30.9.2010 uzavreli rozhodcovskú zmluvu, pričom v zmysle článku 1 bod 1 sa rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 84104 Bratislava, IČO: 35922761. V zmysle článku 2 tejto rozhodcovskej zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX, vrátane sporu o ich platnosť, výklad, alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky, zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: A/ pred Stálym rozhodcovským súdom, B/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu ktorý vznikne z právnych vzťahov, uvedených v bode 1 tohto článku, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Žalobca dňa 4.3.2011 vystavil veriteľovi zmenku, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Neskôr veriteľ vyplnil túto zmenku na 476 Eur s dátumom začiatku úročenia 0,25% denným úrokom od 15.6.2011.

Veriteľ doručil Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 2.11.2011 návrh na začatie rozhodcovského konania, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal dlžníka zaplatiť mu 3.992,86 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 3.992,86 Eur od 28.6.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 3.992,86 Eur od 22.8.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania vo výške 810,02 Eur. Dlžník vo svojej odpovedi uviedol, že neuzatvoril s veriteľom dohodu o vyplňovacom práve zmenky, zmenka bola vystavená na základe zmluvy o úvere, kde nie je uvedená RPMN a úver sa teda považuje za bezúročný. Čiasťka na zmenke nemôže byť platná, navrhol uzavrieť zmier tak, že zaplatí veriteľovi 2.700 Eur bez úrokov a poplatkov. Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu

SR 11334/11 zo dňa 1.10.2012, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 13.10.2012, súd žalobcovi v zmysle návrhu vyhovel a povolil mu splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 80 Eur. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku v konaní SR 10301/11 vyplynulo, že právomoc rozhodcovského súdu bola daná, s poukazom na rozhodcovskú zmluvu predloženú spolu so žalobou. Rozhodcovský súd aplikoval na predmetný vzťah ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. a považoval za preukázané, že žalobca uplatnený nárok vrátane sankcií preukázal dostatočne, pričom konštatoval, že predložená zmenka má povahu zabezpečovacej zmenky a zmluvu o úvere nie je možné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože dlžník pri podpise zmluvy vyhlásil, že si berie peňažné prostriedky pre účel, ktorý vylučuje jeho postavenie ako spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods.1,2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 uvedeného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 17 zákona č. 244/2002 Z.z. účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a)- má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, i)- umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, k)- požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, r)- vyžadujú v

rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 2 písm. b) smernice 93/113/EHS "spotrebiteľ" znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Žaloba bola na tunajšom súde podaná v zákonom stanovenej lehote 30 dňovej lehote od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi, ktorý mu bol doručený dňa 10.3.2014, pričom žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súd dňa 2.4.2014.

Právna úprava neprijateľných podmienok vychádza zo smernice rady 93/13/EHS z 05. 04.1994, najmä v súvislosti ak sa zmluvy spotrebiteľom predkladajú tak, že sú predformulované a spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení. Ak spotrebiteľ pri takejto zmluve neprijíma službu alebo nekupuje tovar na obchodnú činnosť alebo iné podnikanie, prináleží mu ochrana touto smernicou a nemusí ísť pritom o spotrebiteľský úver. Inými slovami povedané, ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami z úradnej moci súdu sa týka rozmanitých zmluvných vzťahov. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy. V každom prípade uzavierania zmlúv, treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, a to bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Z oboch zmlúv o úvere, uzavretých medzi účastníkmi 4.3.2011, resp. 30.9.2010 je evidentné, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvy a žalobca požíva ochranu spotrebiteľa vzhľadom na uvedené smernice, ako aj OZ. Predmetom zmlúv o úvere bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru dlžníkovi. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. je podnikateľom, pričom medzi predmety jeho činnosti patrí aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, teda pri uzatváraní zmluvy žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a ako veriteľ zo zmluvy mal preto pri jej uzatváraní

postavenie dodávateľa (či už podľa Občianskeho zákonníka alebo podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy). Pokiaľ ide o žalobcu, ktorý je dlžníkom zo zmluvy o úvere, je nepochybné, že zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom samotný žalobca v svojej žalobe uviedol, že peniaze použil na splatenie predchádzajúcich úverov a nie na výkon povolenia, podnikania, alebo zamestnania. Súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný pri uzatváraní úverových zmlúv vopred tieto zmluvy pripravil tak, aby v nich bol ako účel úveru uvedené, že sa berie na podnikanie, výkon zamestnania, alebo povolenia, čo však nezodpovedá skutočnosti, tak ako tomu je aj v týchto prípadoch. Navyše súčasná judikatúra v takýchto prípadoch prenáša bremeno dokazovania na dodávateľa, ktorý má preukázať účel úveru. Spotrebiteľovi to stačí tvrdiť, tak ako to tvrdil žalobca v tomto konaní. Žalovaný nijako nepreukázal, aby finančné prostriedky, poskytnuté žalobcovi z oboch vyššie uvedených spotrebiteľských zmlúv, boli použité na výkon povolenia žalobcu. Navyše žalobca na výsluchu dňa 8.7.2014 sám uviedol, že kolónku účel úveru vyplnil zamestnanec žalovaného.

Z celkového formátu oboch zmlúv o úvere vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov ďalším fyzickým osobám, pričom ide o zmluvy (vrátane úverových podmienok), ktoré boli vopred veriteľom pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania (§ 53 ods. 1, 2, 3 OZ). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda typizovanou, štandardnou zmluvou - uzatvára sa vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemá možnosť zmeniť.

V súlade s vyššie uvedeným súd by mal skúmať všetky okolnosti dojednania rozhodcovskej doložky v sporoch medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Základným kritériom posudzovania, či ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, je v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ, či sú v zmluvách obsiahnuté podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto úprava platí pre všetky neprijateľné podmienky upravené v ust. § 53 ods. 4 OZ. Dôležitým je zistenie, či boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané alebo nie. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia obsiahnuté v návrhu zmluvných podmienok s pripojenými Všeobecnými obchodnými podmienkami, sa nepovažujú podmienky ktoré pripravil dodávateľ vopred, a pri ktorých sa mal síce spotrebiteľ možnosť s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľ je v tomto prípade v postavení, že mal na výber len, či predložený návrh zmluvy podpíše alebo odmietne.

Mohlo by sa javiť, že v prípade, že sa spotrebiteľovi popri Všeobecných obchodných podmienkach predloží rozhodcovská doložka uvedená na samostatnej listine, tvoriacej neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nemalo by sa jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tomto prípade ohľadne oboch rozhodcovských zmlúv, uzavretých medzi účastníkmi dňa 30.9.2010 a 4.3.2011 je ale súd toho názoru, že aj samostatné rozhodcovské zmluvy, ktoré sa odvíjajú od zmluvného vzťahu vzniknutého zo Zmlúv o úvere, je potrebné posudzovať podľa ust. § 53 ods. 1 OZ. Pokiaľ by uvedené zmluvy, vrátane rozhodcovských zmlúv pripravil dodávateľ vopred a náležite by s jej obsahom oboznámil žalobcu a nedal by mu podpísať len vopred sformulované rozhodcovské zmluvy, ako tomu bolo v tomto prípade, čo potvrdil žalobca v samotnej žalobe, bolo by možné takúto rozhodcovskú zmluvu považovať za individuálne dojednanú a platnú. V tomto prípade sa nejednalo o individuálne dojednania, pretože tak ako to vyplývalo z podania žalobcu, ten pri podpise Zmlúv o úvere nebol informovaný ani o obsahu zmluvy, ani o obsahu a význame rozhodcovských zmlúv, pričom nemohol ovplyvniť ich obsah. Boli mu predložené na podpis a on ich podpísal tak, ako mu ich žalovaný pripravil. Vzory takýchto rozhodcovských zmlúv mal žalovaný rovnaké, vopred si ich pripravil a predkladal ich jednotlivým spotrebiteľom s jasným úmyslom dosiahnuť to, aby sa záväzkové vzťahy medzi účastníkmi riešili v konaní pred rozhodcom a nie pred všeobecným súdom. V tomto prípade sa pri oboch rozhodcovských zmluvách teda nejednalo o individuálne dojednania.

Pokiaľ bol v Rozhodcovskej zmluve upravený alternatívny spôsob riešenia sporov zo Zmluvy o úvere s možnosťou obrátiť sa na rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, ide podľa názoru o formálne upravený mechanizmus riešenia sporov, kde sa môže dlžník len formálne obrátiť na všeobecný súd. Formalizmus je zrejmý z toho, že pokiaľ veriteľ (žalovaný) uplatnil svoje práva na rozhodcovskom súde, žalobca bol tak povinný podriať sa rozhodcovskému súdu, bez možnosti požiadať o ochranu všeobecný súd, čo sťažuje prístup dlžníka, ako spotrebiteľa k spravodlivosti a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v spotrebiteľskej zmluve v prospech dodávateľa. Takéto rozhodcovské

zmluvy, aké boli uzavreté medzi účastníkmi dňa 30.9.2010 a 4.3.2011, nemožno považovať za platne uzavreté.

Žalobca súčasne požiadal v zmysle § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z., aby súd odložil vykonateľnosť predmetných rozhodcovských rozsudkov s poukazom na možnú ujmu a hroziacu škodu na jeho právach, keďže rozhodcovský rozsudok je vykonateľným exekučným titulom. Z uvedeného dôvodu súd akceptujúc uvedený dôvod, odložil vykonateľnosť rozhodcovských rozsudkov v zmysle výroku tohto rozsudku až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo veci, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 4C 210/2012, pretože žalobcovi skutočne hrozí škoda, pokiaľ by v rámci súvisiaceho exekučného konania bol realizovaný výkon rozhodnutia voči nemu ako povinnému na základe týchto rozhodcovských rozsudkov, ktorý súd považuje za neplatné a teda nespôsobilé byť exekučným titulom.

Keďže dôvodom zrušenia rozhodcovských rozsudkov je dôvod podľa § 40 ods.1 písm.c) zák.č. 244/2002 Z.z., po právoplatnosti rozhodnutia nebude vo veci rozhodovať opäť rozhodcovský súd, ale v konaní bude pokračovať súd, a to v zmysle § 43 ods.1 cit. zák., podľa ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Súd poukazuje na to, že rozhodcovský rozsudok pre neplatnosť existenciu rozhodcovskej zmluvy, bol zrušený v celom rozsahu. V dôsledku toho teda súd zároveň zamietol aj nárok žalobcu na určenie neplatnosti zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.3.2011 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2010, keďže sa nimi bude zaoberať v tomto bezprostredne nadväzujúcom konaní a posudzovať nárok žalobcu POHOTOVOŠť spol. s r.o. z takýchto zmlúv voči žalovanému. Takéto nároky súd v tomto základnom konaní o zrušenie rozhodcovských rozsudkov nemôže posudzovať, pretože sa zaoberá iba rozhodcovským konaním. Na určenie neplatnosti uvedených zmlúv o úvere teda nie je naliehavý právny záujem, zároveň sú tieto nároky nadbytočné a so základným konaním nesúvisiace. Súd v tomto konaní nemôže posudzovať platnosť, resp. neplatnosť úverových zmlúv, pretože by prejudikoval to, o čom sa bude konať následné konanie medzi rovnakými účastníkmi v opačnom procesnom postavení a to po právoplatnom skončení tohto konania.

Súd zároveň zamietol návrhy žalobcu na určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.3.2011 a rozhodcovskej doložky ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2010, pretože sa touto otázkou zaoberal ako predbežnou v tomto konaní, zistil, že tieto rozhodcovské doložky sú neplatné a na základe toho určil neplatnosť rozhodcovských rozsudkov. Na samotnom určení neprijateľnosti rozhodcovských doložiek nemôže byť v tomto konaní naliehavý právny záujem, súd ich však bude skúmať v následnom konaní oboch účastníkov, ktoré bude nasledovať v zmysle § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, konanie o takomto nároku je v rámci rozhodovania o zrušení rozhodcovského rozsudku nadbytočné a súd by v prípade rozhodnutia o neprijateľných podmienkach prejudikoval toto následné konanie. Navyše v tomto konaní sa nejedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd nerozhodoval o plnení z takejto zmluvy a nerozhodol o povinnosti vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie v zmysle § 153 ods. 3,4 O.s.p., súd teda nemá žiadnu zákonnú povinnosť rozhodnúť o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky.

Súd zároveň zamietol nárok žalobcu na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 Eur, pretože v tomto konaní sa súd venoval zrušeniu rozhodcovských rozsudkov a ďalšie nároky v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. zamietol pre vyššie uvedené dôvody. Preto žalobca podľa názoru súdu nemohol byť úspešný ani s nárokom na primerané finančné zadosťučinenie, pretože žalobca v tomto konaní úspešne neuplatnil svoje práva v zmysle tohto zákona, pretože súd rozhodoval podľa zákona o rozhodcovskom konaní.

Uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 210/2012-121 zo dňa 10.7.2013 bola žalovanému uložená poriadková pokuta vo výške 200 Eur. Uznesením Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 210/2012-190 zo dňa 8.10.2013 bola žalobcovi uložená poriadková pokuta vo výške 1.000 Eur. V oboch prípadoch súd rozhodol z dôvodu, že žalobca sa napriek predchádzajúcemu predvolaniu nedostavil na pojednávanie, napriek tomu, že súd ho potreboval osobne vypočuť. Voči obojm uzneseniam podal žalobca odvolanie, v ktorých uviedol dôvody, pre ktoré sa nemohol zúčastniť pojednávania. Dňa 8.7.2014 sa sám dostavil na súd, kedy uviedol skutočnosti, rozhodujúce pre posúdenie toho, či je vzťah medzi účastníkmi zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo nie. Súd dňa 8.10.2013 svojím rozhodnutím č.k. 4C 210/2012- 190 zrušil uznesenie 4C 210/2012 - 121 zo dňa 10.7.2013 a aj v druhom prípade má v zmysle § 210a O.s.p. za to, že dôvody žalobcu, uvedené v odvolaní voči uvedenému uzneseniu o poriadkovej

pokute odôvodňujú jeho zrušenie, čo aj učinil samostatným výrokom, čím v rámci tzv. autoremedúry vyhovel odvolaniu žalobcu v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a skutočnosti, že obaja účastníci mali v konaní pomerne rovnaký úspech a neúspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.